

Boxmeer Cuijk Gemert

EEN NIEUWE PAROCHIE, EEN NIEUWE TOEKOMST

Met het lanceren van het plan voor de toekomst van het bisdom, heeft onze bisschop een forse stap gezet. In ons dekenaat zijn we nu een plan aan het uitwerken. Als het even kan zullen daarbij geen kerken worden gesloten, maar toch wordt onze bereidheid gevraagd om zondags naar 'die andere kerk' te gaan.

Een nieuwe parochie biedt nieuwe kansen om talenten te ontwikkelen, te combineren en voor veel medemensen in te zetten. Een geloofsgemeenschap die bereid is los te laten, iets op te offeren en over grenzen heen durft te kijken, heeft hoop voor de toekomst. In de toekomst van onze parochie stel ik mij voor, dat er weer kinderkoren zijn

en dat kleine kinderen met een gerust hart meegenomen kunnen worden naar de kerk omdat er een kindwoorddienst is. Dat ouders elkaar na de viering treffen bij een kopje koffie en ook over de geloofsopvoeding van hun kinderen met elkaar praten. De nieuwe parochie begint bij onszelf: als we positief durven te praten over vallen en opstaan, over vergeving en verzoening, over de sacramenten en de zondagse viering, over de Kerk en de mensen die daarin werken. De nieuwe parochie St. Anthonis heeft de potentie een geloofsgemeenschap te vormen die in lief èn leed wil dragen, die bidt, thuis èn in de kerk.

Bewust niet opsplitsen

Sinds zijn intrek in het voormalige zusterklooster te St. Anthonis, heeft kapelaan Henk Janssen 'meer bestuurlijk werk dan hij ooit tevoren als wethouder had'. Het moge met een knipoog gezegd zijn, maar met dertien parochies die samengaan is er veel werk aan de kerk.

Vlak na zijn priesterwijding in juni 2009 trof hij in de parochies uiteenlopende situaties aan. Zowel op bestuurlijk als op pastoraal niveau is het dan de kunst om er een lijn in te krijgen. Met respect voor wat er is opgebouwd, wil hij daarom omzichtig te werk gaan. Janssen: "Hoe vlugger je gaat om op een goede lijn te komen, hoe rommeliger het verloopt. Mensen willen weten waar zij aan toe zijn met bijvoorbeeld hun woord- en communiediensten en gebedsdiensten. Voortdurend ben ik bezig met inventariseren om een goed zicht op zaken te krijgen. We groeien gefaseerd van 5 naar 12 geloofsgemeenschappen (bestaande parochies). Thans werken we in 8 parochies en rond 1 juli hopen we in 12 parochies aan de slag te kunnen. De planning is om in de tweede helft van 2010 officieel met de nieuwe parochie van start te gaan. Nu werken we met een pastoraatsgroep voor 8 parochies en zijn we bezig met de vorming van een pastoraatsgroep voor 12 parochies." Voor het gehele proces onderstreept de kapelaan het belang van goede communicatie: "Daarom hebben we het geografisch omvangrijke gebied bewust niet opgesplitst. We werken vanuit één centraal punt en zullen met drie à vier priesters rouleren tussen de twaalf parochies. We maken dan inderdaad meer kilometers, maar zo komt ieder overal en zo leren we iedereen kennen."

Vroegtijdig communiceren

Toos Peeters is vice-voorzitter van het kerkbestuur te Ledeacker en sinds 2004 ook lid van het uniebestuur Driestroom waar de parochie deel van uit maakt. Ledeacker was blij met de komst van pastoor/deken Kerssemakers en kapelaan Janssen. "Vanaf januari 2009 hadden we slechts twee woord- en communiediensten per maand. Nu hebben we twee Eucharistievieringen per week."

Met de komst van beide heren is het vertrouwen gegroeid dat ook onze kerk nog een toekomst heeft. "In de krant stond wel eens een artikel over 'die conservatieve pastoor Kerssemakers', maar omdat Roland al voor zijn installatie bij ons op een warme en fijne manier de Eerste Communieviering verzorgde en al contact had met een trouwpaartje waren veel dorpsgenoten bij zijn komst niet negatief. Ook kapelaan Janssen werd snel omarmd. Hij staat qua gevoel dichtbij ons. Ook kapelaan Rodeyns begint al aardig in te burgeren. In een vrijdagmorgenviering zei hij tegen een van de parochianen: "Gefeliciteerd Marijke, vandaag is het de dag van jouw patroonheilige." We zijn nu op een bewuste manier met de inhoud van het geloof bezig en begrijpen beter wat we vroeger geleerd hebben. Waren het eerder flarden die je oppikte; nu vormt het meer één geheel, alsof het geloof nieuw leven ingeblazen heeft gekregen." Als tip voor de vorming van andere nieuwe parochies vertelt Peeters: "Het is goed om vroegtijdig en rechtstreeks te communiceren hoe de taken kunnen worden herverdeeld. Als mensen daar indirect van horen, wekt dat argwaan en ontevredenheid."

Mooi Wanroij

Een van de jongere parochianen die met de vorming van de nieuwe parochie St. Anthonis te maken krijgt, is de 11-jarige vormeling Thom Centen uit Wanroij. Als hij aan zijn huidige parochie denkt, noemt hij als vanzelf de Sint-Corneliuskerk. Thom is onder de indruk van de klokkentoren die hij bij gelegenheid van een excursie onlangs van binnenuit heeft gezien.

Als misdienaar heeft hij altijd de kerstvieringen en de vormselvieringen met de deken of de bisschop interessant gevonden. Om daarvoor eventueel naar een naburige parochie te reizen, ziet hij niet als probleem: "voor familie zijn we nog wel verder gereisd, naar Handel bijvoorbeeld." Nu hij zelf voor het vormsel staat, dient hij de Mis nog maar af en toe. Thom en zijn ouders typeren zichzelf als gelovig, maar gaan daarvoor niet iedere week naar de kerk. De aspirant vormeling vindt het niet moeilijk om op school voor zijn geloof uit te komen: "Ze vinden het wel cool, bijvoorbeeld als je eerder weg mag om de Mis te dienen. Maar ik zit toch wel in een fijne klas. Je kunt alles tegen elkaar zeggen en niemand lacht je uit."

Er zijn vragen maar ook kansen

Gonny Stroeken is bestuurslid van parochie Beugen. Met het voorrecht dat de parochie nu al veertig jaar dezelfde pastoor heeft, is het proces van de nieuwe parochie voor de meeste parochianen nog ver weg volgens Stroeken.

"In zo'n lange tijd heb je lief en leed met elkaar gedeeld. Van de ene kant denken we: "wie dan leeft, wie dan zorgt" en van de andere kant zijn er ook vragen. Er is geen concreet beeld bij de nieuwe parochie en dat maakt de parochie wat huiverig. Wat gaat er precies gebeuren? Is het straks nog wel onze parochie?" Daarom is het volgens Stroeken belangrijk dat de veranderingen aansluiten bij de kerkgangers en dat niet het gevoel opkomt dat 'in Den Bosch van alles bedacht wordt waarnaar wij ons moeten richten': "Beugen zit niet zo vast aan de vorm, maar stelt vanuit het gevoel de boodschap van het evangelie centraal." De noodzaak dat er iets moet gebeuren, is haar duidelijk. En dat de priesters straks 'op toerbeurt' werken, ziet ze als een goed uitgangspunt: "De kansen op langere termijn liggen volgens haar in de krachtenbundeling van werkgroepen. Nu werken die nog voor zichzelf, maar die zouden elkaar kunnen inspireren en energie besparen."

Wilt u meer informatie over dit dekenaat?

Pastoor-deken Boxmeer-Cuijk-Gemert:
R.J.M. Kerssemakers
Telefoon: 0485-381220
E-mail:
deken@dekenaatlandvanmaasenpeel.nl

Of kijk op
www.bisdomdenbosch.nl

Uitgave uit het BisdomBlad 's-Hertogenbosch
maart 2010. Artikelen mogen vrij worden
overgenomen in parochiebladen.

Adres redactie:
Parade 11, 's-Hertogenbosch.
Telefoon: 073 6125488
Fax: 073 613 6850
E-mail: redactie@bisdomblad.nl

De tijd zal het uitwijzen

Geneeskundestudent Rob Arts is in zijn parochie Overloon actief in de gebedsdienstgroep. Regelmatig schrijft hij hiervoor de overweging. De gebedsdienst is volgens Rob één van de dingen waar men bang voor is die kwijt te raken bij de vorming van de nieuwe parochie.

“Het is een grote goed functionerende groep en ik denk dat de waarde ervan wel eens wordt onderschat.” Rob meent dat de gebedsdienst niet concurreert met de zondagse eucharistieviering. Beide hebben vaste bezoekers en de eucharistieviering staat toch bovenaan. “In het begin zag ik het hele proces niet zitten. Wij hebben een progressieve kerk die misschien niet altijd handelt volgens de regels, maar zeker wel leeft. Als je dan ineens opgelegd wordt hoe je moet geloven en hoe een viering eruit moet zien, dan heb je het gevoel weer terug bij af te zijn.” Sinds zijn ontmoeting met deken Kerssemakers tijdens de informatiebijeenkomst is de 21-jarige student optimistischer: “een aantal vooroordelen werden toen ontkracht, bijvoorbeeld over de rol van de vrouw in de kerk. Toen duidelijk werd dat er toch mogelijkheden waren voor de gebedsdienst zag ik weer lichtpuntjes. De vraag blijft hoe groot het kader is waarbinnen je kunt werken, maar dat zal de tijd mede moeten uitwijzen.”

